

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/40/2012
Identifikačné číslo spisu:	8010200537
Dátum vydania rozhodnutia:	18.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8010200537.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: JUDr. N., správca konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárskej družstvo „Poľana“ v Duplíne, Duplín, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1741/2010-430 zo dňa 17.5.2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 335/2010-42 zo dňa 3.2.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 335/2010-42 zo dňa 3.2.2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie z dôvodu, že ju podala neoprávnená osoba a smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobou napadnuté rozhodnutie nezaložilo, nezmenilo ani nezrušilo žiadne právo žalobcu. Jeho postavenie sa nezmenilo po tom, ako došlo k zastaveniu konania o reštitučných nárokoch a nezmenilo sa ani následne po zrušení predmetného rozhodnutia. Nebola preto splnená podmienka aktívnej legitimácie žalobcu na podanie žaloby, rozhodnutie nezasiahlo do sféry subjektívnych práv žalobcu, a preto nie je spôsobilé byť predmetom súdneho preskúmavania podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie v celom rozsahu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru ide nepochybne o rozhodnutie správneho orgánu, ktoré podlieha preskúmaniu súdom, žaloba bola podaná včas a spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Ak aj súd konštatoval, že žalobca nebol ukrátený na svojich subjektívnych právach a teda že nie je v spore aktívne legitimovaný, tak je žalobca toho názoru, že aj eventúálny nedostatok týkajúci sa porušenia subjektívnych práv žalobcu je potrebné posudzovať podľa ustanovenia § 250i ods. 3 OSP a na nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu mal súd prvého stupňa prihliadať ex offio. Úvahou súdu o

nedostatku aktívnej legítimácie žalobcu, bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Ak súd dospel k záveru, že žalobca náležite nezdôvodnil porušenie svojich subjektívnych práv, mal podľa žalobcu, žalobu zamietnuť a nie konanie zastaviť. Preto navrhoval uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 245 ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

Podľa § 247 ods. 1 OSP v správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 OSP predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 247 ods. 3 OSP môže byť predmetom preskúmania za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Zo spisu krajského súdu je zrejmé, že žalobca sa žalobou zo dňa 9.7.2010 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1741/2010-430 zo dňa 17.5.2010, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Krajského pozemkového úradu Prešov č. j.: 2010/00085-DM zo dňa 19.2.2010 a zamietol odvolanie. Krajský pozemkový úrad Prešov uvedeným rozhodnutím zrušil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Stropkov č. j.: 506/2004/08 KV zo dňa 13.8.2008. Obvodný pozemkový úrad Stropkov uvedeným rozhodnutím konanie vo veci uplatneného spoločného návrhu, na vrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré prešli do vlastníctva Jednotného roľníckeho družstva Svidník v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 81/1949 Zb. o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov v katastrálnom území E. zastavil z dôvodu, že v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom Najvyšší súd uvádza, že nezistil pochybenie zo strany krajského súdu v tomto smere.

Najvyšší súd sa primárne zaoberal otázkou, či napadnuté rozhodnutie žalovaného je spôsobilým predmetom konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - Správne súdnictvo.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). Za správne orgány sa považujú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, ako aj orgány záujmovej samosprávy a ďalšie

právnické osoby, ako aj fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ods. 2). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (ods. 3).

Správne súdnictvo je založené na generálnej klauzule vyjadrenej v ustanovení čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; Občiansky súdny poriadok však negatívnou enumeráciou v ustanovení § 248 kvantitatívne zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdnemu prieskumu. Zároveň treba mať pri preskúvaní rozhodnutí na pamäti aj charakteristiku rozhodnutí správnych orgánov, ktoré sú predmetom preskúvania súdom, vyjadrenú v ustanoveniach § 244 ods. 3 a § 247 ods. 1 OSP. Musí ísť o rozhodnutia vydané správnymi orgánmi v správnom konaní, prípadne ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby v správnom súdnictve je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu; pričom takéto rozhodnutie správneho orgánu zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo týmto rozhodnutím sú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 247 ods. 1, § 244 ods. 3 OSP).

Rozhodnutie, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Krajského pozemkového úradu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu o zastavení konania vo veci uplatneného spoločného návrhu na navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré prešli do vlastníctva Jednotného roľníckeho družstva Svidník v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 81/1949 Zb., nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo ruší právo alebo povinnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby ani sa priamo ich právom alebo právom chránených záujmov alebo povinností nedotýka. Nezasiahlo do sféry subjektívnych práv žalobcu, nebolo preto spôsobilé byť predmetom súdneho preskúvania v rámci správneho súdnictva (druhá hlava piatej časti OSP).

Krajský súd v Bratislave postupoval správne, keď konanie o žalobe zastavil podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu absencie príčinnej súvislosti medzi napadnutým rozhodnutím žalovaného správneho orgánu a zásahom do práv a právom chránených záujmov žalobcu. Vychádzajú z uvedeného Najvyšší súd SR napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.